

Зміївський центр дитячої та юнацької творчості
Зміївської районної ради Харківської області

Опис досвіду роботи
керівника гуртка «Технічне моделювання»
Затолокіної Тетяни Володимирівни
«Використання інтерактивних технологій
на заняттях гуртка
«Технічне моделювання»

2014 рік

1. ВСТУП

Конфуцій, згадуючи школу життя, говорив: «Те, що я чую, я забуваю. Те, що бачу й чую, я пам'ятаю. Те, що я чую, бачу й обговорюю - я починаю розуміти. Коли я чую, бачу, обговорюю й роблю - я набуваю знань. Коли я передаю знання іншим, я стаю майстром».

Психолого-педагогічними дослідженнями доведено, що відомості, які не були піддані рефлексії, самопізнанню, завчені без активності учня, власно кажучи, мертві та безплідні, чинять гальмівну дію на розвиток учня. У результаті такого навчання учень набуває з часом пасивності і безпомічності. Щоб запобігти цьому, необхідно перетворити учня з об'єкта в суб'єкт пізнавальної діяльності.

Розвиток системи національної освіти вимагає від педагогів вивчення і впровадження в педагогічну практику сучасних інноваційних технологій для підвищення ефективності навчально-виховного процесу.

Сьогодні серед провідних вітчизняних і зарубіжних учених, методистів, педагогів та психологів (О. М. Коберник, В. К. Сидоренко, М. В. Матяш, В. Д. Симоненко, та інші), які опікуються проблемами трудового навчання, поширеною є думка про те, що треба звернутися до інноваційних технологій навчання, в основу яких має бути покладена творча діяльність дітей.

Саме тому на своїх заняттях гуртка «Технічне моделювання» я почала використовувати інтерактивні технології та форми роботи, які спрямовані на створення на заняттях атмосфери співробітництва, взаємодії, формування вміння критично мислити, приймати продумані рішення, досягати вищих результатів у засвоєнні знань.

2. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Педагогічна технологія – цілеспрямоване систематичне та послідовне впровадження в практику прийомів, способів педагогічних дій і засобів, які охоплюють цілісний навчально-виховний процес, починаючи від визначення його мети і до одержання очікуваних результатів.

Інтерактивний (з англ. inter - взаємний, act - діяти) - здатний до взаємодії, діалогу. Інтерактивне навчання - спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що має конкретну, передбачувану мету - створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність.

Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної взаємодії всіх учнів. Це взаємонавчання (групове, колективне, навчання у співпраці), де педагог і учні є рівноцінними суб'єктами навчання. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне

вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Під час такого навчання діти вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати зважені рішення.

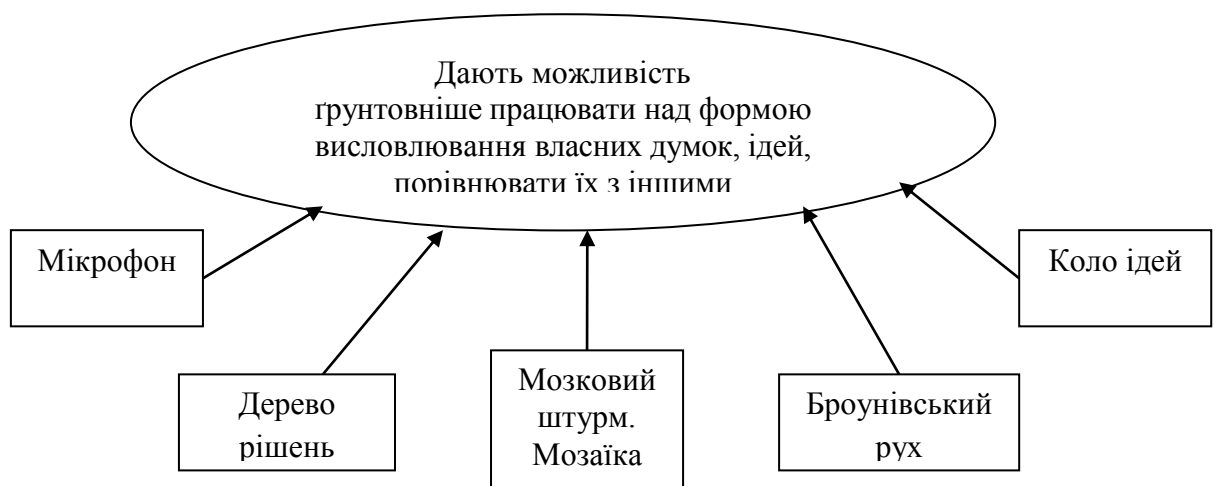
Залежно від мети уроку та форми навчальної діяльності учнів розрізняють такі моделі інтерактивного навчання:

- інтерактивні технології кооперативного навчання;
- інтерактивні технології колективно-групового навчання;
- інтерактивні технології ситуативного моделювання;
- технології опрацювання дискусійних питань.

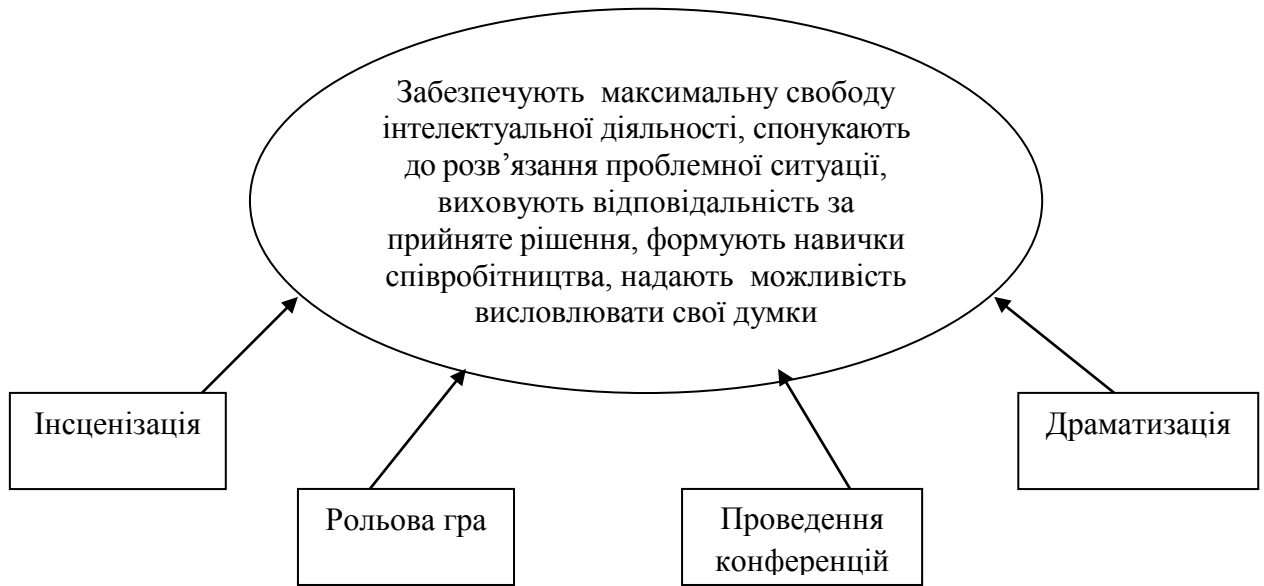
Інтерактивні технології кооперативного навчання

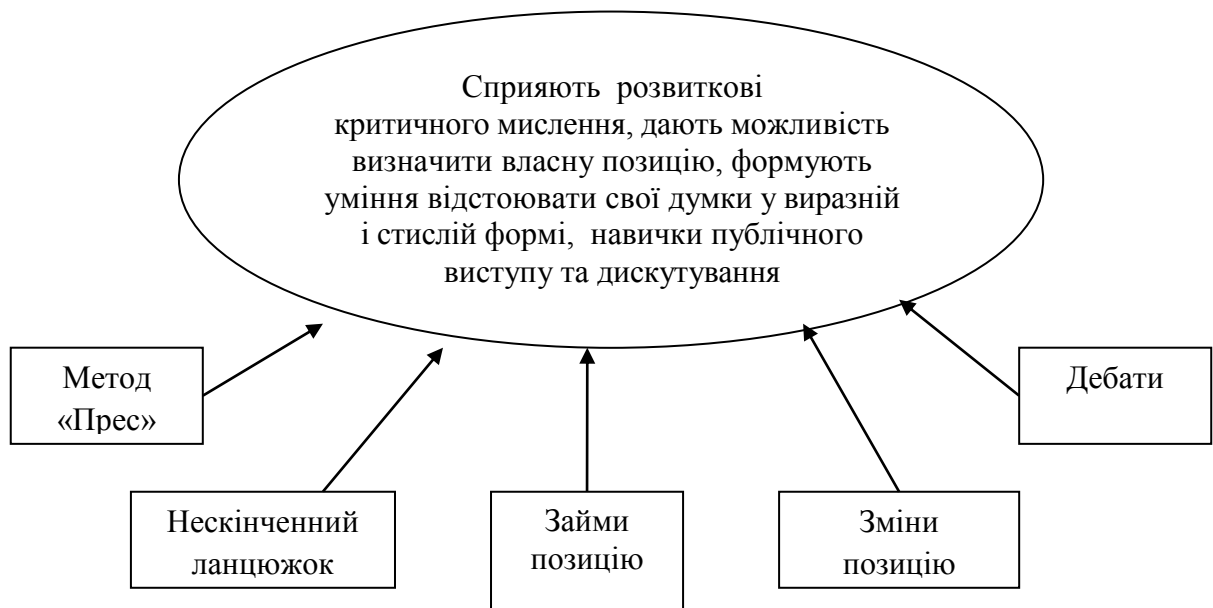
Інтерактивні технології колективно-групового навчання

Інтерактивні технології ситуативного моделювання

Технології опрацювання дискусійних питання

Заняття має бути цікавим заходом з чіткими правилами, під час якого педагог і учні співпрацюють на професійному та особистісному рівнях з метою отримання стійкого досвіду навчання на все наступне життя. Пропоную розглянути інтерактивні методи навчання, орієнтовані на практику технічного гуртка.

При виборі інтерактивних форм та методів роботи з учнями на заняттях гуртка «Технічне моделювання» особливу увагу доцільно звертати на застосування засобів, що активізують самого учня, його логічне, технічне та конструкторське мислення (коментування, бесіда, діалог, обговорення, взаємоперевірка, конкурс, диспут, ділові, рольові ігри, інсценування, аналіз конкретних виробничих ситуацій, проблемний виклад матеріалу, тощо). При цьому особливу увагу слід звертати на розвиток самостійних творчих здібностей учнів, бо через творчість найбільш повно виявляються професійні інтереси та нахили.

Розглянемо детально інтерактивні форми роботи, які використовуються на заняттях гуртка «Технічне моделювання».

1.Форми роботи, що входять до технології кооперативного навчання:

- робота в парах, ротаційні трійки, діалог, коло ідей.

2.Форми роботи, що входять до технології колективно - групового навчання:

- мікрофон, мозковий штурм, броунівський рух.

3.Форма роботи, що входять до технології ситуативного моделювання:

- рольова гра.

4. Форма роботи ,що входять до технології опрацювання дискусійних питань:

- метод «ПРЕС».

Зробимо огляд даних методів.

1. Метод «Робота в парах»

Можна використовувати для досягнення будь-якої мети: засвоєння, закріплення, перевірки знань тощо. Цей метод сприяє розвиткові навичок спілкування, вміння висловлюватися, переконувати, слухати співрозмовника.

Як я організовую роботу.

Пропоную учням завдання, ставлю питання для невеличкої дискусії або аналізу ситуації. Після пояснення питання або фактів, наведених у завданні, даю їм 1 — 2 хвилини для обдумування ймовірних відповідей або рішень індивідуально.

Об'єдную учнів у пари, визначаю хто з них висловлюватиметься першим, і пропоную обговорити свої ідеї один з одним. Краще одразу визначити час на висловлення кожного в парі й на спільне обговорення. Це допомагає звикнути до чіткої організації роботи в парах. Учні мають досягти згоди (*консенсусу*) щодо відповіді або рішення.

Після завершення часу на обговорення кожна пара представляє результати роботи, обмінюється своїми ідеями та аргументами з усією групою. За потребою це може бути початком дискусії або іншої пізнавальної діяльності.

Метод роботи в парах я часто використовую для закріплення правил випилювання. Учні, які вже добре оволоділи навичками випилювання дають інструкції початківцям. В ході пояснення діти спілкуються, ставлять один одному запитання. Потім ставлю перед ними питання, на яке вони відповідають після обговорення.

Робота в парах належить до інформаційних інтерактивних форм навчання і виховання і є дуже ефективною на заняттях мого гуртка.

2.Ротаційні (змінювані) трійки кооперативного навчання, сприяють ґрунтовному аналізу й обговоренню нового матеріалу з метою осмислення, засвоєння, закріплення його.

Як я організовую роботу.

Розробляю різноманітні питання, аби допомогти учням почати обговорення нового або роз'ясненого матеріалу. Використовую переважно питання, що потребують неоднозначної відповіді. Об'єдную учнів у трійки. Розміщую трійки так, щоб кожна з них бачила трійку праворуч і трійку ліворуч. Разом усі трійки мають утворити коло. Ставлю кожній трійці відкрите питання (*однакове для всіх*). Кожен у трійці має відповісти на це питання по черзі. Після короткого обговорення пропоную учасникам розрахуватися від 0 до 2. Учні з номером 1 переходять до наступної трійки за годинниковою стрілкою, а учні з номером 2 переходять через дві трійки проти годинникової стрілки. Учні з номером 0 залишаються на місці й є постійними членами трійки. Результатом буде зовсім нова трійка.

Розглянемо роботу в трійках на прикладі заняття «Виготовлення підйомного крану».

Під час актуалізації опорних знань об'єдную дітей в трійки. Кожна трійка отримує такі запитання:

- для чого служить підйомний кран,
- до якого виду техніки він належить: транспорт, побутова, будівельна чи сільськогосподарська техніка (відповідь обґрунтуйте),
- назвіть основні частини підйомних кранів,
- люди яких професій не обходяться без підйомного крану,
- назвіть принцип роботи підйомного крану.

Після заміни учнів в трійках відбувається обговорення питання вже з новими дітьми. Потім трійки обирають того, хто підведе підсумки перед всією групою.

3. «Діалог». Сутність його полягає у спільному пошуковій групами узгодженого рішення. Це відбивається у підсумковому тексті, переліку ознак, схемі тощо. Діалог виключає протистояння, критику позиції тієї чи тієї групи. Всю увагу слід зосередити на сильних моментах у позиції інших.

Як я організовую роботу.

Дітей об'єдную у 5 — 6 робочих груп і групу експертів із сильних учнів. Робочі групи отримують 5 — 10 хвилин для виконання завдання. Група експертів складає свій варіант виконання завдання, стежить за роботою груп і контролює час. По завершенні роботи представники від кожної робочої групи на дошці або на аркушах паперу роблять підсумковий запис. Потім, по черзі, надається слово одному доповідачеві від кожної групи. Експерти фіксують спільні погляди, а на завершення пропонують узагальнену відповідь на завдання. Групи обговорюють і доповнюють її. До зошитів занотовують остаточний варіант

Метод діалогу я використовую досить часто. Наприклад, об'єдную дітей в 6 груп (5- робочих і 1 –експерти) і пропоную їм скласти правила роботи з солоним тістом (заняття з теми « Ліплення»), або скласти

технологічну карту для виготовлення вітражу чи скласти план роботи для виготовлення багатоповерхових будинків(тема «Об'ємне конструювання»).

Цей метод належить до регулятивних інтерактивних форм навчання і виховання. Він сприяє покращенню діалогічної взаємодії учасників діяльності.

4.«Коло ідей» (*Раунд робін, кругова система*)

Метою «Коло ідей» є розв'язання гострих суперечливих питань, складання переліку ідей і залучення всіх учнів до обговорення поставленого питання. Технологію застосовують, коли всі групи мають виконувати одне й те саме завдання, що складається з кількох питань (*позицій*), які групи представляють по черзі. Порядок проведення:

Як я організовую роботу.

Висуваю дискусійне питання й пропоную обговорити його в малих групах. Коли вичерпано час на обговорення, кожна група представляє лише один аспект обговорюваної проблеми. Групи висловлюються по черзі, доки буде вичерпано всі відповіді. Під час обговорення теми на дошці складаю перелік висловлюваних ідей. Коли всі ідеї щодо розв'язання проблеми висловлено, можна розглянути проблему загалом і підбити підсумки роботи.

Цей метод я використовую для обговорення пропозицій щодо участі у виставках. Так перед дітьми, що об'єднані в групи, ставлю дискусійне питання: «У квітні місяці наш гурток буде приймати участь в обласній виставці - конкурсі «SOS - вернісаж». Представлені роботи повинні бути виготовлені з промислових відходів. Які, на вашу думку, це можуть бути роботи? Що ви можете запропонувати? З якого матеріалу і як саме виготовити ці експонати?»

Я записую на аркуші паперу всі пропозиції. Потім колективно їх обговорюємо.

5.Метод «Мікрофон», надає можливість кожному сказати щось швидко, по черзі, відповідаючи на запитання або висловлюючи свою думку чи позицію.

Як я організовую роботу.

Ставлю питання групі. Пропоную якійсь предмет (*ручку, олівець тощо*), який виконуватиме роль уявного мікрофону. Учні передають його один одному, по черзі беручи слово. Надаю слово тільки тому, хто отримує «уявний» мікрофон. Пропоную учням говорити лаконічно й швидко (*не більше хвилини*).

Не коментую і не оцінюю надані відповіді.

На занятті «Світ професій» проводжу конкурс «Хто вас обслуговує?»

Пропоную учням назвати професії, які пов'язані з:

- виробництвом одягу,
- виробництвом хіба,
- приготуванням їжі ,
- обслуговування населення в магазинах , лікарнях, аптеках.

Діти дають відповіді використовуючи «мікрофон».

6. Незакінчені речення

Цей прийом часто поєднують із «мікрофоном». Він дає змогу ґрунтовніше працювати над формою висловлення власних ідей, порівнювати їх з іншими. Робота за такою методикою дає присутнім можливість долати стереотипи, вільніше висловлюватися стосовно запропонованих тем, відпрацьовувати вміння говорити стисло, але по суті й переконливо.

Як я організую роботу.

Визначаю тему, з якої учні будуть висловлюватися в колі ідей або використовуючи уявний мікрофон, формулюю незакінчене речення і пропоную учням закінчувати його. Кожен наступний учасник обговорення має починати свій виступ із запропонованої формули. Учасники працюють із відкритими реченнями, наприклад: «на сьогоднішньому уроці для мене найважливішим відкриттям було...»; або: «ця інформація дає нам підстави для висновку, що...»; або: «це рішення було прийнято, бо...» тощо.

Форми роботи з незакінченими реченнями я часто використовую на заняттях з випилювання для повторення правил (Додаток №1).

7. Мозковий штурм

Відома інтерактивна технологія колективного обговорення, широко використовувана для прийняття кількох рішень з конкретної проблеми. Мозковий штурм спонукає учнів виявляти уяву і творчість, уможливорює вільне висловлювання ними власних думок.

Мета «мозкового штурму» чи «мозкової атаки» полягає у збиранні якомога більшої кількості ідей щодо проблеми від усіх учнів упродовж обмеженого часу

Як я організую роботу.

Цей метод схожий на метод «Коло ідей». Відмінність полягає в тому, що дискусійне питання я ставлю перед всією групою. Після презентації проблеми й чіткого формулюю проблемне питання (*його краще записати на дошці*) пропоную всім висловити ідеї, коментарі, навести фрази чи слова, пов'язані з цією проблемою. Записую усі пропозиції на дошці чи на великому аркуші паперу в порядку їх виголошення без зауважень, коментарів чи запитань.

Цей метод я використовую на початку навчального року. Формулюю проблемне питання: «Запропонуйте найбільш цікаві, на вашу думку, об'єкти праці, які б ви хотіли проектувати і виготовляти протягом року, з урахуванням того, щоб вироби знайшли своє застосування на гуртку, вдома чи на дозвіллі». Далі діти висловлюють свої ідеї, коментарі, а я записую всі ідеї на аркуші паперу в порядку їх виголошення. Фіксую всі ідеї без коментарів, пропоную дітям висловлювати якомога більше варіантів.

Коли всі ідеї зібрано, ми разом з учнями їх згрупували за видами діяльності і обираємо найкращі пропозиції. На основі даного методу я складаю банк ідей для планування роботи на рік.

8. Навчаючи — вчуся («Кожен навчає кожного», «Брунівський рух»)

Метод «Навчаючи — вчуся» використовують при вивченні блоку інформації або узагальненні й повторенні вивченого. Належить до

інформаційних форм роботи. Він дає учням змогу взяти участь у передачі своїх знань одногрупникам. Застосування цього методу надає загальну картину понять і фактів, що їх необхідно вивчити на занятті, а також викликає певні питання й підвищує інтерес до навчання.

Як я організую роботу.

Готую картки із фактами, що стосуються теми уроку, по одній на кожного учня. Роздаю по одній картці кожному. Упродовж кількох хвилин учні читають інформацію на картці. Перевіряю, чи розуміють вони прочитане. Пропоную їм почати ходити по класу і знайомити зі своєю інформацією одногрупників. Учень може одночасно говорити тільки з кимось одним. Завдання полягає у тому, щоб поділитися своїм фактом і самому отримати інформацію від іншого учня. За відведений час треба забезпечити спілкування кожного учня з максимальною кількістю інших для отримання якомога повнішої інформації.

Коли учні завершать цю вправу, пропоную їм розповісти, відтворити отриману інформацію, проаналізувати й узагальнити набуті знання. Відповіді можна записувати на дошці.

На занятті «У світі техніки» під час роботи над темою я пропоную дітям ознайомитися з видами техніки використовуючи картки (Додаток №2).

9.Метод «Рольова гра».

Така діяльність імітує реальність призначенням ролей учасникам та учасникам і наданням їм можливості діяти «наче насправді». Кожен учасник в рольовій грі має чітко знати зміст своєї ролі й мету рольової гри взагалі.

Мета рольової гри — визначити ставлення до конкретної життєвої ситуації, набути досвіду шляхом гри, допомогти навчитися через досвід та почуття. Рольову гру також слід використовувати для набуття конкретних навичок, зокрема безпечної поведінки за певної ситуації тощо. Розігрування конкретної життєвої ситуації за ролями допоможе учням виробити власне ставлення до неї, набути досвід шляхом гри, сприятиме розвитку уяви і навичок критичного мислення, вихованню здатності знаходити й розглядати ймовірні варіанти дій, співчувати іншим.

У ході рольової гри учасники «розігрують у ролях» певну проблему або ситуацію. Рольову гру можна проводити на будь-якому етапі заняття.

Як я організую роботу.

Заздалегідь планую роботу й готуюся до неї. Формую проблему, яку ілюструватиме рольова гра, разом із учнями визначаю кількісний склад учасників рольової гри та спостерігачів. Роздаю ролі акторам, визначаю задачі спостерігачів. Даю час для самостійної підготовки до ролі. Проводжу гру, а потім її обговорюємо разом, підводимо підсумки.

Наприклад, під час проведення заняття на тему «Виготовлення піратського корабля» я використовую рольову гру, в якій діти виконують роль моряків-піратів. Розподіляю ролі за рівнем обізнаності учнів у морській справі (за запитаннями) і ми подорожуємо по островах, виконуючи завдання. Кожен з «піратів» веде себе згідно своєї ролі.

Рольова гра належить до пізнавальних інтерактивних форм роботи і є необхідною у навчанні і вихованні молодших школярів.

10.Метод ПРЕС

З цієї невеличкої технології варто почати роботу з навчання учнів дискутувати, її використовують при обговоренні дискусійних питань та проведенні вправ, у яких потрібно посісти й чітко аргументувати певну позицію з обговорюваної проблеми. Метод сприяє виробленню й формулюванню учнями аргументів, висловлюванню ними думок з дискусійного питання у виразній і стислій формі, вмінню переконувати інших.

Як я організовую роботу.

Роздаю матеріали із зазначенням чотирьох етапів методу ПРЕС:

- висловіть свою думку, поясніть, у чому полягає ваша точка зору (*починаючи зі слів: я вважаю, що ...*);
- поясніть причину виникнення цієї думки, тобто на чому ґрунтуються докази (*починайте зі слів: оскільки...*);
- наведіть приклади, додаткові аргументи на підтримку вашої позиції, а також факти, що демонструють ваші докази (*...наприклад...*);
- узагальніть свою думку (*зробіть висновок, починаючи зі слів: Отже, ...таким чином...*).

Пояснюю механізм етапів ПРЕС-методу і даю відповідь на можливі запитання учнів. Наводжу приклад до кожного з етапів. Пропоную бажаним спробувати застосувати цей метод до будь-якої проблеми на їхній вибір. Перевіряю, чи розуміють учні механізм застосування методу. Етапи можна адаптувати, пропонуючи учням наводити кілька варіантів своїх думок або прикладів. Коли формулу зрозуміють всі учні, пропоную їм спробувати. Застосовую метод ПРЕС на всіх уроках, де потрібна аргументація учнями власної думки.

Наприклад, для закріплення теми проводжу конкурс «Четверте-зайве. Чому?»

Даю ланцюг із 4 слів, і пропоную дітям вибрати зайве і відповідь довести.

1. Трамвай, троллейбус, електропоїзд, автобус.
2. Дриль, коловорот, буравчик, рубанок.

Трамвай, троллейбус, електропоїзд використовують електроенергію, автобус працює без двигуна внутрішнього згорання.

Дриль, коловорот, буравчик - свердлувальні інструменти, рубанок - для стругання деревини.

Своє доведення пропоную провести за методом ПРЕС.

3. ВИСНОВКИ

Таким чином, застосування на заняттях технічного гуртка інтерактивних методів навчання в поєднанні з іншими формами навчальної діяльності допомагає не тільки кращому засвоєнню матеріалу, а й вчить вихованців використовувати набуті знання й досвід, пов'язуючи їх з реальними життєвими ситуаціями. Це сприяє формуванню життєвої компетентності учнів, що і є одним з основних завдань сучасної освіти.

Я буду і надалі використовувати інноваційні форми навчання, бо вони забезпечують активну взаємодію дітей і педагогів в навчальному процесі. Інтерактивна взаємодія виключає як домінування одного учасника процесу над іншим, так і однієї думки над іншими. У ході такого навчання учні навчаються спілкуватися, не лише слухати, а й чути співрозмовника, критично мислити, приймати обмірковані рішення.

Для повторення правил випилювання починаю речення, а учні повинні його закінчити.

1. Вставити пилку... (зубцями до ручки).
2. Лобзик тримати... (вертикально, перпендикулярно до фанери, направлено на плече).
3. Вільною рукою... (подавати фанеру під пилку, повертаючи по лінії малюнку).
4. Пиляти... (плавно, без ривків).
5. При поворотах... (робити декілька «холостих» рухів лобзиком одночасно повертаючи фанеру).
6. Випилювати чітко... (по лінії, здуваючи опил з малюнку).
7. Виходити назад з роботи... (такими рухами як і вперед).
8. При випилюванні внутрішніх контурів... (робимо шилом отвір, розкручуємо верхній затиск лобзика і вставляємо пилку так, щоб малюнок на фанері був угорі).
9. Сидіти... (рівно, не нахилятися над роботою).
10. Зупинитися щоб... (не перегрівалася пилка).

Додаток №2

Картка № 1

Сучасна техніка різноманітна: пасажирський транспорт, сільськогосподарські машини, верстати, космічна техніка, побутові прилади та інша. Пасажирський транспорт - це автобус, автомобіль, літак, катер, поїзд служить для перевезення пасажирів. Слово «автомобіль» у перекладі з грецької мови означає предмет, що рухається сам. До того часу, коли винайшли автомобіль, усі транспортні засоби – вози, карети – тягнули за собою тварини (коні, віслюки, воли). Перший автомобіль був створений у Франції, більше двох сотень років тому. Він рухався з такою швидкістю, як ходять пішоходи. Колеса перших автомобілів були дерев'яними з металевими обручами. А вже пізніше з'явилися суцільні гумові шини без повітря всередині. Сучасні шини автомобілів – це гумові камери, які наповнюються повітрям.

Картка № 2

Підйомний кран, екскаватор, бульдозер – це будівельна техніка. Екскаваторами риють котловани для майбутніх будинків. Бульдозерами розрівнюють землю. Ці машини люди використовують при будівництві багатоповерхових будинків, вони є незамінними помічниками. За допомогою підйомних кранів люди переміщують вантажі, які мають велику масу, на різну висоту, чого людина сама ніколи не зробить. Підйомні крани

використовують не тільки під час зведення будівель, також – на заводах і фабриках, на різних підприємствах, на залізничних станціях і в портах. За допомогою підйомного крану завантажують і розвантажують вагони, кораблі, машини. Їх створюють люди для полегшення своєї праці, щоб на них працювати, треба багато знати.

Картка № 3

Комбайни, трактори, сінокосарки, льонобралки – це сільськогосподарські машини. У рільництві тепер майже повністю механізовані такі операції, як обробка ґрунту, внесення добрив, сівба й садіння, збирання й переробка зернових культур. Чим більше робіт у сільському господарстві механізовано, тим більше часу сільський робітник має для відпочинку. Над створенням і поліпшенням машин для механізації робіт у сільському господарстві працюють інженери, конструктори і передові механізатори. Для збирання зернових культур використовують комбайни. Існує багато видів цих машин.

Картка № 4

Окрім сільськогосподарських машин існує сільськогосподарський реманент: плуги, луцильники, культиватори, борони, обертові мотики, котки, зчіпки. У сільському господарстві також використовують посівні та садильні машини, машини для винесення добрив, машини для боротьби зі шкідниками та хворобами сільськогосподарських культур: оприскувачі, обпилювачі; а також машини для скошування зернових і зернобобових культур; машини для очищення і сортування зерна та насіння. Для збирання картоплі використовують картоплезбиральні комбайни і картоплекопачі. Для збирання льону – льонобралки.

Картка № 5

Не можливо уявити наше життя без побутової техніки. До неї належать пилососи, пральні машини, кухонні комбайни, праски, швейні машини, телевізори, комп'ютери, телефони, посудомийні машини та багато інших приладів. Ця техніка не стоїть на місці, вона постійно розвивається. З'являються нові моделі, що відповідають сучасним вимогам. Так, наприклад, першу швейну машину було створено у 1755 році. Вона була зовсім не досконалою, але заміняла роботу 20 швачок. Згодом російський електротехнік В.М. Чиколаєв створив першу модель електричної швейної машинки. А в наш час їх більше тисяч видів.

Картка №6

Космічні ракети, супутники, космічні кораблі, станції, планетоходи – це космічна техніка. Люди, які створюють щось нове у світі техніки називаються конструкторами. Так, головним конструктором космічних ракет був українець Сергій Корольов, який народився у місті Житомир. Він створив корабель, який у 1961 році підкорив космос. Перша людина космонавт – Юрій Гагарін. Перший супутник Землі названий «Січ-1». Першим космонавтом незалежної України став Леонід Каденюк.

Фрагмент заняття з використанням рольової гри.

Тема заняття. Виготовлення іграшок з основою конуса

Мета заняття. Навчити дітей виготовляти вироби з основою конуса, закріпити графічні знання, поширити знання учнів з професій. Розвивати конструктивні вміння і навички, уяву, акторські здібності. Виховувати колективізм, культуру праці.

Матеріали та інструменти. Білий та кольоровий папір, клей, ножиці, олівець.

Обладнання. Квитки, назви зупинок, шаблони, зразки іграшок.

План заняття

- I. Організаційний момент
 1. Перевірка присутності гуртківців
 2. Підготовка до заняття
 3. Актуалізація опорних знань

- II. Вивчення нової теми
 1. Мотивація знань
 2. Оголошення теми
 3. Викладення нового матеріалу
 - а) розповідь педагога
 - б) демонстрація зразків
 - в) інструктаж

- III. Практична робота

- IV. Підсумок заняття

Хід заняття

3. Актуалізація опорних знань

Педагог

Зараз ми з вами будемо подорожувати. Зустрінемося з людьми, різних професій і ви, навіть, спробуєте себе в їхній ролі. Ким би ви не працювали, вам потрібно їхати на роботу. Тому перша зустріч відбудеться з водієм. *(Обираємо.)* Ну що ж, сідай ось тут, це буде твоє місце, і запрошуй пасажирів до салону.

Водій. Зупинка «Школа». Заходьте, будь ласка.

(Діти вибирають квитки і заходять до салону. Кожен вибере собі той квиток, у яку гру хотів би пограти.)

Педагог

Ідуть пасажири — в них халати гарні.

Не баріться, виходіть, кому до лікарні.

Водій. Зупинка «Лікарня».

(Виходять діти, в яких є квиток із зображенням лікарні.

Домовляються між собою і починають гру.)

1 учень — лікар, 1 учениця — медична сестра, 1 учень — хворий.

Діти складають діалог.

Педагог. Подорожуємо далі. А щоб веселіше було подорожувати відгадайте загадку.

Все у ньому ми купуємо:

І цукерки, й шоколад,

Молоко і хліб духмяний,

Печиво і мармелад.

Де це все можна купити? *(У магазині)*

Водій. Зупинка «Магазин».

(Виходять діти, розігрують діалог «Продавець — покупець».)

Водій. Обережно, двері зачиняються.

Педагог. Поїхали далі з піснею! Віка книжечку купила, Віка книжечку відкрила, Віка пісню заспівала, Віка книжку прочитала.

Водій. Зупинка «Бібліотека». Кому до бібліотеки, виходьте, будь ласка.

(Виходять діти, розігрують діалог «Бібліотекар — книголюб».)

Водій. Обережно. Двері зачиняються. Зупинка «Школа».

(Виходять діти, розігрують урок трудового навчання разом з учителем.)

Педагог

Вам сподобалися наші актори? З людьми яких професій ми зустрілися? Чи відповідав діалог обраній зупинці? На яких зупинках ми могли б ще побувати? Які професії, окрім названих ви ще знаєте?